

Moviment de les i els indignats: passar a la següent fase

Escrit per Josep Maria Antentas y Esther Vivas
dissabte, 11 de juny de 2011 00:00

Ja han passat gairebé quatre setmanes. Quatre setmanes que han canviat el paisatge polític social del conjunt de l'Estat espanyol amb la irrupció d'un moviment que ningú esperava i que té en el seu haver les victòries polítiques davant la Junta Electoral primer i davant l'intent de desallotjament a Barcelona després. I, sobretot, haver posat fi a la passivitat resignada davant els atacs contra els drets socials.

Després d'intensos dies d'activisme, el cansament i l'esgotament fan efecte en les acampades. Les dificultats de gestió de moltes d'elles són també notòries. El temps de les acampades s'esgota.

Acampades i ocupacions de places no són un fi en si mateixes. Han actuat simultàniament com a referent simbòlic i base d'operacions, de palanca per propulsar mobilitzacions futures, i d'altaveu per a amplificar les presents. Aixecar-se encara des d'una posició de força, marcant els tempos, i no entrar en una espiral de declivi, com el que ja es mostra en els últims dies, és el pas a donar ara. I el que estan prenent ja, amb dificultats, moltes acampades.

El repte és saber gestionar l'èxit, passar a una següent fase i utilitzar l'energia i l'empenta de les acampades per seguir avançant. De les acampades i ocupacions de places en surt un calendari de mobilitzacions immediat, que hauria de servir per, simultàniament, culminar amb èxit la fase oberta el 15M i marcar l'entrada a la següent, i començar a desplaçar el centre de gravetat del moviment.

Primer, hi ha les mobilitzacions esdevingudes el dissabte 11 de juny a moltes localitats davant la constitució dels nous ajuntaments, en la línia de la concentració, durament reprimida, davant les Corts valencianes el passat dia 9 durant la sessió d'inici de la legislatura i la investidura del nou govern autonòmic dretà.

En segon lloc, les mobilitzacions davant les seus de diverses institucions contra les polítiques de retallades socials, seguint l'estela de les concentracions el passat 8 de juny davant el Congrés dels Diputats a Madrid contra la reforma de la negociació col·lectiva i el divendres 10 davant la seu del Ministeri de Treball. Entre les convocatòries, la del 14 i 15 de juny davant el Parlament de Catalunya amb una acampada, concentració i bloqueig del Parlament revesteix d'una importància especial. Una bona mobilització el dia en què el ple del Parlament comença

Moviment de les i els indignats: passar a la següent fase

Escrit per Josep Maria Antentas y Esther Vivas
dissabte, 11 de juny de 2011 00:00

---

a discutir els pressupostos pot ser un moment clau en les lluites contra les retallades socials que des de fa mesos han protagonitzat a Catalunya, sobretot, el sector de la sanitat i, també, educació. I una referència per a futures mobilitzacions en d'altres comunitats autònomes, quan aquestes comencin també a anunciar mesures de retallades a partir de la propera tardor.

En tercer lloc, cal preparar la jornada de manifestacions del 19 de juny (19J) a tot l'Estat espanyol, el lema genèric proposat des de l'acampada de Barcelona és "El carrer és nostre. No pagarem la seva crisi", que hauria de servir per traduir en mobilització al carrer les simpaties que han despertat les acampades i ocupacions i reforçar la dimensió de masses del moviment. El repte del 19J és poder mostrar l'ampliació política i social del moviment respecte a la jornada del 15 de maig.

Més enllà de les mobilitzacions immediates, cal anar fixant un full de ruta per a la següent etapa. Cal també poder dibuixar un llistat de reivindicacions bàsiques que combinin un discurs general de crítica a l'actual model econòmic i la classe política, seguint l'esperit del lema de la jornada del 15M "No som mercaderies en mans de polítics i banquers", amb propostes concretes. A falta d'una taula reivindicativa comuna de totes les acampades, la de Barcelona sembla la més consistent políticament i és un bon punt de referència reivindicatiu per al futur.

I en aquest nou període no es pot perdre la referencialitat simbòlica que han aconseguit les acampades i ocupacions. Mantenir aquests símbols, a manera de memòria i d'element de continuïtat és important. Per això, moltes acampades, al decidir aixecar-se, estant acordant mantenir una petita infraestructura a les places (punts d'informació...) i la convocatòria d'assemblees regulars.

Els camins per on avançar els propers mesos semblen clars. Primer, reforçar l'arrelament territorial del moviment, potenciar les assemblees locals i establir mecanismes de coordinació estables. Caldrà buscar formes per a combinar arrelament local i activitats unificadores, sense caure en una dispersió d'objectius. La proposta de consulta social que estan esbossant alguns dels activistes de Plaça Catalunya pot permetre, juntament amb d'altres iniciatives, aquest objectiu. Segon, buscar llaços amb la classe treballadora, els sectors en lluita i el sindicalisme combatiu, i mantenir així la pressió sobre els sindicats majoritaris, desconcertats per un canvi en el panorama polític i social que no preveïen. El repte és traslladar la indignació als centres de treball, on encara predomina la por i la resignació. Tercer, preparar la jornada del 15 d'octubre, com a data unificadora de mobilització, buscant a més convertir-la en una dia d'acció global i en un moment decisiu per a la internacionalització del moviment. Quart, combinar el desenvolupament d'un moviment generalista, el "moviment dels i les indignats/des", que fa una crítica de conjunt a l'actual model polític i econòmic i la seva articulació amb les lluites

Moviment de les i els indignats: passar a la següent fase

Escrit per Josep Maria Antentas y Esther Vivas
dissabte, 11 de juny de 2011 00:00

---

concretes contra les retallades socials i les polítiques que busquen transferir el cost de la crisi als treballadors/es.

Una etapa acaba i en comença una altra. Sense donar-nos compte, tenim entre mans un moviment amb unes potencialitats que estem just començant a descobrir.

Josep Maria Antentas és professor de sociologia a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i Esther Vivas forma part del Centre d'Estudis sobre Moviments Socials a la Universitat Pompeu Fabra (UPF). Ambdós són autors de 'Resistències Globals. De Seattle a la Crisi de Wall Street' (Editorial Popular, 2009) i participants a l'acampada de Pl. Catalunya.